5. Ekspertkomiteen under Folkeforbundet.- Alliancen havde anmodet os om at anbefale konst. Byretsdommer KAREN JOHNSEN som Medlem af denne Komite.- Vi havde skrevet til Udenrigsministeren om at støtte hendes Valg.

6. ALLIANCEN havde til de tilsluttede Organisationer udsendt Spørgeskema angaaende BØRNEFORSORG i de forskellige Lande.

For vort vedkommende havde Landsformanden anmodet Eksperter paa dette Omraade om at være behjælpelig med Besvarelsen, og Fru Vera Skaltz og Frk Benedicte Gregersen havde lovet at gøre det.

Landsformanden spurgte samtidig, om Fællesstyrelsen vilde godkende denne Fremgangsmaade i fremtidige lignende Tilfælde, da det var umuligt efterhaanden indenfor Fællesstyrelsen altid at kunne faa de mange forskellige Sager besvaret.

Fællesstyrelsen fandt det kun rimeligt at man henvendte sig til Eksperter paa de forskellige Omraader, selv om disse iksad i Fællesstyrelsen.-

7. INTERNATIONAL FREDSKAMPAGNE havde haft Konference i London. Da vi ikke havde Midler til at sende en Repræsentant dertil, havde man sammen med D.K.N. haft en Observer ved Mødet, som bor i London, nemlig Ingibjørg Olafson, som havde sendt et Referat, der kom i Kvinden og Samfundet Nr. 6.

8. DANSK UNGDOMS FÆLLESRAAD havde afholdt offentligt Møde om UNGDOMMENS VILKAAR. Talere havde været Landsformanden, Kontorchef K. Vedel Petersen og Redaktøren af Faglig Ungdom Thor Pedersen.

9. I. W. S. A. havde sendt os Opfordring til at deltage i det før omtalte Fredsmøde i London, men som nævnt, havde vi ikke Midler dertil.-

10. Individuel Turismo.- Kirsten Halberg, som var den eneste kvindelige Turistfører i Danmark, som havde virkelig Interesse for D.K., havde anmodet, om D.K. vilde anbefale hende, naar der kom Turister fra Kvindeforeninger i andre Lande hertil. Heri indvilligede man, da det kun var en Fordel at kunne henvise disse til hende, især da der efterhaanden kom mange Udlændinge op paa D.K.'s Kontor.-

K r e d s e n e.

11. Skørping, Uldum og Hvirring var indgaaet.
De respektive Distriktsformænd meddelte, at de havde skrevet til de forskellige Medlemmer og Kredsformænd, men disse svarede ikke.

Landsformanden mente, det vilde være praktisk, om Distriktsformændene gjorde Kredsformændene opmærksomme paa Bestemmelsen i Lovene om, at en Kreds ikke kunde ophæves før efter 2 Generalforsamlinger, hvortil Distriktsformanden havde været tilkaldt.